

— Е, другояче не може! — казало джудже-
то — царь.

— Ехъ, — въз-
дъхналъ Хансъ,
— ако ли не мо-
же, то ще на-
правя, нѣмащо!...

И, ето, тръг-
налъ Хансъ по
широката полян-
ка, по пжтеката
и все гледалъ на
лѣвата страна и
броилъ къртичи-
нитѣ. А като до-
шелъ до третата
къртичина, той
се отпусналъ на
земята, легналъ
и извикалъ въ
къртичината:

Бунти-Фунти-Тантаре
Я излѣзъ ти отгорѣ! . . .

И въ сжщий часъ изъ къртичината се из-
мъкнало малко, съвсѣмъ малко джудженце, но